

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือ(สิ่งที่ไม่มีความหมาย) ในเวลานี้จึงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและประกาศชื่อเสียงของพ่อ (พูดเป็นพิเศษสำหรับกุมาร)

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปในหนทางของความรู้?

คำตอบ: ลูกๆ ผู้ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเสมอ และผู้ที่สติปัญญาของเขานั้นไม่ได้เร่ร่อนไปที่ใดในเวลาของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขานั้นมีสมาธิ ผู้ที่ไม่ได้สับสนและผู้ที่ปรารถนาความสุขของเขานั้นสูง เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขากำลังก้าวหน้าไป

โอมชานติ ลูกๆ นั้นได้นั่งอยู่ที่นี้เป็นเวลาช้านาน ได้เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่าเป็นราวกับว่าลูกนั้นกำลังนั่งอยู่ในชีวาหลา (วัดของชีวา) ลูกจดจำชิพบาบาและลูกก็จดจำสวรรค์ด้วยเช่นกัน มีเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกได้รับความสุข ถ้าสติปัญญาของลูกนั้นจะจดจำว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในชีวาหลา ลูกนั้นก็จะเป็นสุข ในที่สุดแล้วทุกคนต้องไปสู่ชีวาหลา ไม่มีใครจะนั่งอย่างถาวรในดินแดนแห่งความสงบ ในความเป็นจริงดินแดนแห่งความสงบนั้นก็เรียกว่าชีวาหลา และดินแดนแห่งความสุขนั้นก็เรียกว่าชีวาหลาด้วยเช่นกัน ได้มีการก่อตั้งทั้งสองสถานที่ ลูกๆ ต้องจดจำทั้งสองนี้ ชีวาหลานั้นเป็นไปสำหรับความสงบและ อีกชีวาหลาหนึ่งนั้นเป็นไปสำหรับดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิเวศของความสุข เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่ว่าลูกนั้นอาจจะนั่งอยู่ที่ใดก็ตาม ถึงแม้ว่าลูกกำลังอยู่ที่ธุรกิจของลูก ลูกควรจะจดจำชีวาหลาทั้งสองในสติปัญญาของลูก ลูกต้องสัมผัสดินแดนของความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าโรงคำประเวณีหรือดินแดนของความทุกข์นั้นกำลังจะจบสิ้นลงในขณะนี้

ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกๆ ไม่ควรจะสับสน สติปัญญาของลูกๆ มากมายก็เร่ร่อนไปในทิศทางอื่น มีอุปสรรคต่างๆ ของมายา พ่อนั้นก็บอกลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกๆ มานมานะบา! ท่านบอกลูกถึงวิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ จงจดจำด้วยสติปัญญาของลูกว่าก่อนอื่นลูกจะไปสู่ชีวาหลา, ดินแดนแห่งความสงบ, และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำสิ่งนี้บาปของลูกจะเผาแต่ถูกตัดทิ้งไป ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกก็จะก้าวหน้าไปมากเท่านั้น ลูกไม่ควรจะนั่งที่นี้ด้วยความคิดอื่นใด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะสร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น แทนที่จะให้คุณประโยชน์แก่พวกเขา ลูกก็จะสร้างความสูญเสียแก่พวกเขา ก่อนหน้านั้นเคยมีการให้ลูกนั่งในการฝึกจิต ได้มีการให้ใครบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อที่จะตรวจสอบดูว่าใครกำลังนั่งสับสนและใครกำลังนั่งหลับตาของเขา ดังนั้นลูกก็คงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง พ่อเองก็เคยที่จะดูว่าโยคะของสติปัญญาของลูกนั้นได้เร่ร่อนไปที่ใดหรือไม่ หรือว่า ลูกนั้นสับสนหรือไม่ ผู้คนประเภทนี้มากมายผู้ที่ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ก็มาที่นี้ครุบราห์มา กุมาริได้นำพวกเขามา ลูกๆ ที่ดีมากควรจะอยู่เบื้องหน้าชิพบาบา ผู้ที่ไม่อยู่ในความตั้งใจ เพราะผู้เดียวยังไม่ได้เป็นครูธรรมดา พ่อที่นี้และสอนลูก ลูกควรจะนั่งที่นี้ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง บาบาทำให้ลูกนั่งในความสงบเงียบ 15 นาที แต่ลูกก็นั่งเป็นเวลา 1 หรือ 2 ชั่วโมง ไม่ใช่ทุกคนนั้นจะเป็น มหารตี ผู้ที่อ่อนแอนั้นจะต้องได้รับการกระตุ้น ด้วยการได้รับการกระตุ้นพวกเขาก็จะอยู่อย่างตื่นตัวและระมัดระวัง จะเป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่เพียงเฝ้าแต่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์นั้นก็กำลังสร้างอุปสรรค เพราะสติปัญญาของพวกเขา เฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่ง ทุกคน คนขี้ขาง, คนขี้เมา, และทหารเดินเท้ากำลังนั่งอยู่ที่นี้

บาบานั้นได้มานี้หลังจากการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในประเด็นเกี่ยวกับ : รูปจำลองของชีวาหลา โรงคำประเวณี และยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ที่ลูกๆ ได้แสดงไว้ที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการนั้น เป็นวิธีการที่ดีมากที่จะอธิบายความรู้ให้แก่ผู้คน ลูกควรจะทำให้รูปจำลองขนาดมาก ลูกควรหาหอประชุมที่ดีที่สุดและใหญ่โตที่สุดสำหรับการแสดงรูปจำลองนี้เพื่อที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้คนได้อย่างรวดเร็ว ลูกๆ ควรที่จะคิดถึงสิ่งเหล่านี้และคิดหาวิธีที่จะปรับปรุงรูปจำลองนั้นให้ดีขึ้น ลูกควรทำรูปจำลองของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ให้ดีมาก ผู้คนสามารถได้รับความเข้าใจที่ดีมากด้วยสิ่งนั้น ลูกได้แสดงว่ามี 5-6 คนกำลังนั่งในทาปาเซียด้วย แต่ไม่ใช่ ลูกควรจะแสดงให้เห็น 10-15 คน กำลังนั่งในทาปาเซีย ลูกควรจะทำภาพที่ใหญ่โตมากและเขียนอย่างชัดเจนมาก ลูกอธิบายอย่างมากมายแต่กระนั้นผู้คนนั้นก็ไม่ได้เข้าใจอย่างแท้จริง ลูกทำความเข้าใจพยายามที่จะอธิบายแต่พวกเขานั้นก็มีสติปัญญาที่เป็นหิน ดังนั้น มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกควรจะอธิบายชัดเจนอย่างยิ่ง ผู้ที่คงอยู่อย่างขงแะในงานรับใช้ ควรที่จะคิดถึงวิธีที่จะเพิ่มพูนงานรับใช้ ไม่ได้มีความสุขสันต์มากมายนักในการอธิบายด้วยการใช้เครื่องฉายและนิทรรศการเท่ากับเมื่อลูกอธิบายที่พิพิธภัณฑ์ พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดด้วยการใช้เครื่องฉายภาพ สิ่งที่ดีที่สุดก็คือพิพิธภัณฑ์ ถึงแม้ว่าอาจจะมีความเล็กลงก็ตาม ในห้องหนึ่งควรจะมีความหมายของชีวาหลา โรงคำประเวณี และยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่จะอธิบายสิ่งนี้

พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและครูที่ไม่มีขีดจำกัดได้มา แต่ท่านนั้นก็จะไม่ได้เพียงแต่นั่งลงและคิดว่าลูก ๆ ควรที่จะสอบผ่าน MA หรือ BA ของพวกเขา พ่อจะไม่ได้เพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่น ท่านจะจากไปในเวลาอันสั้น มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อยที่หลงเหลืออยู่ และผู้คนก็ยังคงไม่ได้ตื่นขึ้น ผู้ที่เป็นลูกสาวที่ตื้นซึ้งก็จะพูดว่า: เหตุใดฉันจึงควรจะสูญเสียเวลาของฉันไปสำหรับเพียงแค่ 400-500 รูปีเหล่านี้เล่า? และแล้วฉันจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดในชีวิตาลายา? บาบาก็ได้เห็นว่าคุณารนั้นเป็นอิสระ ไม่ว่าลูกจะได้รับเงินเดือนสูงเพียงไรก็ตาม นั่นก็เป็นเหมือนเพียงถั่วหนึ่งกำมือ ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นลง จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกะทั้งถั่วหนึ่งกำมือ อย่างไรก็ตามบ้างก็ไม่ได้ปล่อยวางเลย ที่นั่นลูกได้รับถั่วหนึ่งกำมือ และที่นี่, ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงถั่วที่มีค่าไม่กี่สตางค์ เพราะเหตุใดลูกทำให้ตนเองทุกข์ด้วยการไล่ตามสิ่งเหล่านั้นเล่า? คุณารนั้นเป็นอิสระ การศึกษานั้นก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากลูกหยุดการศึกษาเล่าเรียนนั้นและ เฝ้าแต่ศึกษาความรู้นี้ สติปัญญาของลูกก็สามารถเปิดขึ้น ลูกสาวเล็ก ๆ าวจะนั่งลงและให้ความรู้แก่ผู้ที่แก่กว่า อธิบายว่าพ่อได้มาเพื่อก่อตั้งชีวิตาลายา ลูกรู้ว่าทุกสิ่งที่นี่กำลังจะกลายเป็นผงธุลี ลูกจะไม่มีแม่แต่ถั่วเหล่านั้นในโชคของลูก บ้างก็จะมีถั่ว 5 เมล็ด, นั่นคือ, ทำแสนรูปในมือของพวกเขา แต่นั่นก็จะถูกทำลายไปด้วย ในเวลานี้มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก แต่ละวันที่ผ่านไป, สถานการณ์นั้นก็จะเลวร้ายลง ในทันทีทันใดก็จะมียภพิบัติ ความตายนั้นก็จะเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวทันที แม้แต่ขณะที่กำลังกำถั่วไว้ในมือของพวกเขา พวกเขาจักจากร่างของตน ดังนั้นผู้คนมากมายต้องได้รับการปลดปล่อยจากพฤติกรรมที่เป็น “เช่นลิง” นี้ อย่าได้อยู่อย่างมีความสุขเพียงได้เห็นพิพิธิภันธ์ ลูกต้องแสดงความมหัสจรรย์ ผู้คนนั้นจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข พ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ๆ อย่างไรก็ตามบ้างก็ไม่มีแม่แต่ถั่วในโชคของพวกเขา ทุกสิ่งนั้นจะถูกทำลาย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น, เหตุใดจึงไม่ประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองจากพ่อเล่า? ไม่ได้มีความยากลำบากใด ๆ เลยในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกต้องทำให้มือของลูกว่างเปล่าจากถั่วและกลับบ้านโดยได้ใส่เพชรพลอยไว้ในมือ

พ่ออธิบาย: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกไปจากการวิ่งไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือเล่า? ใช่ หากใครบางคนนั้นแก่ชราและมีลูก ๆ มากมาย เขาก็ต้องดูแลลูก ๆ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งสำหรับกุมาร เมื่อใครก็ตามมา เพียงแต่อธิบายแก่พวกเขาว่าพ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองนี้แก่พวกเรา ดังนั้นพวกท่านควรที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครอง ในเวลานี้กำมือของลูกนั้นกำลังจะกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยเพชร ทุกสิ่งอื่นกำลังจะถูกทำลาย พ่ออธิบาย: ลูกได้ทำบาปมาถึง 63 ชนิดเกิด บาปอื่นนั้นคือการประณามพ่อและเหล่าเทพ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มึนเมา และลูกก็เคยดูถูกดูหมิ่นพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเคยดูหมิ่นพ่ออย่างมากมาย พ่อที่นั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ๆ: ลูก ๆ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก อย่าได้พูดว่า : บาบ่า ฉันไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง จงพูดว่า: บาบ่า ฉันไม่สามารถที่จะจดจำท่านในขณะที่คิดว่าตัวฉันนั้นเป็นดวงวิญญาณ ฉันลืมนตนเอง การมีสำนึกที่เป็นร่างกายถึงการลืมนตนเอง หากลูกไม่สามารถที่จะจดจำตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถจดจำพ่อได้อย่างไร? จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เป็นสิ่งที่ง่ายอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน แต่ใช่ มีการต่อต้านจากมายาด้วย แม้ว่าผู้คนศึกษาที่ตะ ะลา พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย คัมภีร์หลักสำหรับบาร์ตคือกิตะ แต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ของตน ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาก็ไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นสัทกูรู นี่คือการผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ มีสัทกูรูเดียวเท่านั้น แต่มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากูรู หากใครบางคนสอนงานของช่างไม้หรือวิศวกร เขาก็เป็นกูรูด้วย ใครก็ตามที่สอนบางสิ่งคือกูรู แต่มีเพียงสัทกูรูเดียว เวลานี้ลูกได้พบกับสัทกูรูแล้ว ท่านคือพ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูก ๆ ไม่ควรที่จะไม่ระมัดระวัง ลูกได้จากที่นี่ไปหลังจากที่ได้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างดีมาก แต่ทันทีที่ลูกไปถึงบ้าน ลูกก็ลืมนทุกสิ่ง ในกรงขังของครรภนั้นก็มีการลงโทษอย่างมากมาย ที่นั่นครรภคือปราสาทราชวัง ไม่ได้มีการทำกรรมที่เป็นบาปใด ๆ ที่ใครจะต้องได้รับการลงโทษที่นี่(ในมรฺุบัน)ลูก ๆ ก็เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเป็นการส่วนตัว ภายนอก, ที่บ้านของลูก, ลูกจะไม่พูดเช่นเดียวกัน ที่นั่นลูกจะเข้าใจว่าพี่น้องของลูกกำลังสอนลูก ที่นี่ลูกได้มาโดยตรงเบื้องหน้าพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ อย่างดีมาก มีความแตกต่างระหว่างวิธีที่พ่ออธิบายและวิธีที่ลูก ๆ อธิบาย พ่อที่นั่งที่นี่และเตือนลูก ๆ ท่านอธิบายแก่ลูกและพูดว่า, “ลูก ๆ” ลูกเข้าใจถึงชีวิตาลายา(วัดของชีวา)และโรงค้ำประเวณิ (เวชยาลายา) เป็นประเด็นของความไม่มีขีดจำกัด แสดงสิ่งนี้อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้คนจะสามารถเป็นสุขได้ ที่นั่นลูกอธิบายอย่างสนุกสนาน แต่อธิบายให้แก่พวกเขาอย่างจริงจังเพื่อให้พวกเขานั้นจะสามารถเข้าใจสิ่งนั้นได้อย่างชัดเจนมาก: จงมีความเมตตาต่อตนเอง ท่านนั้นจะเพียงแต่อยู่ในโรงค้ำประเวณินี้หรือ? บาบานั้นก็ได้มีความคิดถึงวิธีที่จะอธิบาย ลูก ๆ นั้นก็ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายแต่กระนั้นก็ราวกับว่าไม่มีสิ่งใดฝังลงไป พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า, “ใช่ ใช่ เป็นสิ่งที่ดีมาก และเธอควรจะอธิบายสิ่งนี้ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน”, แม้ว่าพวกเขาเองนั้นไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ผู้คนร่ำรวยที่มีเงินทองมากมายก็จะไม่เข้าใจเลย พวกเขาไม่ได้ให้ความใส่ใจต่อสิ่งนี้เลย พวกเขาจะมาในเวลาสุดท้าย แต่แล้วนั้นก็จะสายเกินไป ทรัพย์สมบัติของพวกเขานั้นก็จะได้มีประโยชน์ใด และพวกเขาก็

จะไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ แต่ใช่ หากพวกเขารับฟังสิ่งนี้ พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่ยากจนสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก ลูกๆ กุมารมีอะไร? กุมารีนั่นก็กล่าวได้ว่ายากจน เพราะเป็นลูกชายที่ได้รับมรดกของพ่อของพวกเขา แต่ใช่ เมื่อได้มีการให้ทานกุมารไป เธอก็ต้องแหว่งในกิเลส พวกเขาพูดว่า: แต่งงานและฉันก็จะให้เงินทองแก่เธอ หากลูกต้องการที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็จะไม่ได้รับแม่หนึ่งสตาบ์ จงดู ชี ทศนคติของเขาเป็นเช่นไร ลูกต้องไม่หวาดกลัวต่อผู้ใด ลูกควรที่จะอธิบายทุกสิ่งอย่างเปิดเผย ลูกควรจะต้องตัวอย่างยิ่ง ลูกกำลังบอกสัจจะที่สมบูรณ์ นี่คือนัยแห่งการบรรจบพบกัน ในด้านนั้นก็เป็นถั่วหนึ่งกำมือและด้านนี้คือเพชรหนึ่งกำมือ จากการเป็นผู้ที่เป็นเหมือนลิง เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ลูกควรจะทำสมาธิเพียรพยายามและได้รับชาติเกิดที่เป็นเช่นเพชร ใบหน้าของลูกควรจะเป็นเหมือนกับใบหน้าของสิงห์โตตัวเมียที่กล้าหาญ ใบหน้าของบางคนนั้นก็เหมือนแพะที่ขี้ขลาด พวกเขานั้นจะหวาดกลัวแม้แต่เสียงค่อยๆ พ่อเตือนลูกๆ ทั้งหมด กุมารไม่ควรจะอยู่อย่างติดกับ หากลูกนั้นอยู่อย่างติดกับในบ่วงพันธะ ลูกก็จะถูกทุบตีเพราะกิเลส หากลูกเข้าใจความรู้อย่างดี ลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดินีของโลก พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก อย่างไรก็ตามไม่ได้อยู่ในโซ่ของใครบางคน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน กุมารีนั้นยากจน เมื่อพ่อแม่มันไม่สามารถจะทำให้ลูกสาวแต่งงาน พวกเขาได้ให้เธอไป ดังนั้นกุมารควรจะมีความซาบซึ้งอย่างยิ่ง ฉันควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี นักเรียนที่ดีก็ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม พวกเขาคือผู้ที่ต่อมาได้รับทุนการศึกษา ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น และนั่นด้วยก็จะเป็นถึง 21 ชาติเกิด ที่มีความสุขชั่วคราว วันนี้ลูกได้รับสถานภาพ แต่หากลูกตายในวันพรุ่งนี้ทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีความแตกต่างระหว่างโยคีและโบคไซโหม (ผู้ที่ต้องแหว่งในความทุกข์จากการใช้ประสาทสัมผัส) พ่อพูดว่า: ให้ความใส่ใจต่อผู้ที่ยากจนมากกว่า แทนที่จะไม่มีผู้ที่ร่ำรวยใด ๆ จะเรียนสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: สิ่งนี้ดีมาก องค์กรรมดีมากและสิ่งนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พวกเขานั้นไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ตนเองเลย พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้น มายากำลังนั่งอยู่พร้อมกับไม้และทำให้ลูกสูญเสียความกระตือรือร้นทั้งหมด ด้วยการตบตีลูกเพียงครั้งเดียว เธอก็ทำให้ลูกสูญเสียปัญญาทั้งหมดของลูก พ่ออธิบาย: จงมองดูว่าสภาพของบาร์ตันนั้นได้กลายเป็นเช่นไร ลูกๆ ลูกได้เข้าใจละครน้อยอย่างดีมาก อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งถั่วหนึ่งกำมือและทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ อย่าได้หวาดกลัวสิ่งใด อยู่อย่างไม่ขลาดกลัวและคงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ใช้เวลาของลูกไปอย่างมีคุณค่าในการหารายได้ที่แท้จริง
2. สืบทอดดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำชีวลายา, นั่นคือ, ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ตระหนักรู้จักอุปสรรคของมายาและคงอยู่อย่างระมัดระวังจากสิ่งเหล่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงแห่งพรจากพระเจ้าในชีวิตบราห์มินี่ ในชีวิตบราห์มินี่ ลูกได้รับพรจากพระเจ้าและจากครอบครัวที่สูงส่ง ยุคที่สั้นนี้เป็นไปสำหรับการได้มาซึ่งทุกสิ่งทั้งหมดตลอดเวลา บนพื้นฐานของการกระทำที่สูงส่งและความคิดที่สูงส่ง ของพวกเขา พ่อ ตัวท่านเองเฝ้าแต่ให้พรจากหัวใจของท่านในทุกขณะต่อลูกบราห์มินี่ทุกคน อย่างไรก็ตามพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในพรทั้งหมดเหล่านี้ คือ สมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ จงรู้ถึงความสำคัญนี้และกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: การมีใจกว้างและแจกจ่ายของขวัญของทุกพลังและทุกคุณธรรมผ่านใบหน้าและพฤติกรรม คือการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์

*** โอม ชานติ ***